

de staar i Lønningsklasserne eller under Gruppe B. med Pensionsret. Bestemmelsen er efter sit Indhold ikke ny. Den ærede Ordfører (Thomas Larsen) er som tidligere Trafikminister Fader til den, det ærede Medlem fra Møen (Jessen) og jeg stod Faddere til den her i Folketinget den 16. Marts 1911. Men medens de to Faddere var ret stolte af den lille Stump Retsbeskyttelse i Svøb, synes det, som om Forældrene egentlig lod den føre en temmelig dulgt Skyggetilværelse. Den omtales kun i en Skrivelse fra Ministeriet til Generaldirektionen, og da jeg i Marts 1911 tillod mig at mene, at hvordan man saa end betragtede denne Skrivelse, havde Personalet under Statsbanerne ved den erhvervet sig en Ret, der ikke uden dets Billigelse kunde fratages det, saa blev det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen), den daværende Trafikminister, skønt vor Debat selvfølgelig var i de venkabelige Former, vi altid anvender, selv om vi er uenige i enkelte Ting, temmelig ivrig i at modsige mig paa dette Punkt.

Nu saa det ud til, endog medens dette Lovforslag gik frem og tilbage mellem Tingene, at Omordningen af Statsbanernes Styrelse skulde være blevet gennemført, uden at Personalets Retsstilling og Retsbeskyttelse var kommet frem fra sit Skyggeliv og ud til en Plads i det klare Dagslys, som en Lovfæstelse er. Det vilde jeg meget have beklaget, og min Tilfredshed over, at det i Fællesudvalget er lykkedes at faa denne Del af Auditørens Instruks lovfæstet, er saa betydelig, at jeg kan se bort fra de Begrænsninger deri, som unægtelig findes. Blandt andet vilde jeg have været meget glad, hvis det havde været muligt ogsaa at faa indført i første Stykke af Ændringen, at Forfremmelse fra Gruppe B. til Lønningsklasserne kun kunde ske af Generaldirektøren eller højere Autoriteter, og jeg vilde ogsaa have været glad, hvis det havde været muligt, at den Regel, at den sigtede, naar Auditøren ikke har indstillet ham til Afsked, men Generaldirektøren ønsker at afskedige ham og han derefter appellerer til Ministeren, saa har Lov til at medtage en Tillidsmand, kunde have været lovfæstet. Men det er alt i alt Smaating, disse Begrænsninger, i Forhold til, hvad der er vundet, og det er min Overbevisning, at ifald Livet viser, at disse Krav fortjener Gennemførelse, vil Livet ogsaa sprænge de Begrænsninger, som her er sket i Lovfæstelsen. Det vigtige, at Personalets Retsbeskyttelse skulde lovfæstes, er sket.

Statsbanerne er den første af de store Civiletater, om hvis Ordning der i Loven kommer til at staa, at Ordningens Formaal er Decentralisation og forretningsmæssig Ledelse. Det er betydningsfulde Ord, som beviser, at vi, naar denne Ordning er gennemført, er i Færd med at arbejde os bort fra Centralregereriet og lægge Myndighed og Ansvar i de samme Hænder, nemlig de Hænder, som har det virkelige og det praktiske Ansvar. Efterhaanden vil forhaabentlig den øvrige civile Administration følge med i denne Henseende. Jeg lykønsker den højtærede Minister til, at han faar gennemført det første Lovforslag, hvor dette betydningsfulde Princip er lovfæstet, og at dette samme Lovforslag ligeledes er det første, i hvilket Retsbeskyttelse for den paagældende Etats Personale faar Lovens Segl.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Jeg kan anbefale den foreliggende Indstilling fra Fællesudvalget til Udjæyning af Uoverensstemmelserne mellem Folketingets og Landstingets Affattelse af Lovforslaget. Jeg kan i et og alt slutte mig til de Ytringer, hvormed den ærede Ordfører (Thomas Larsen) anbefalede Fællesudvalgets Indstilling, og jeg vil have Lov til ved Afslutningen af dette Arbejde at rette en Tak til den ærede Ordfører personlig for det store Arbejde, han har udført under denne Sags Behandling. Den ærede Ordfører stillede det Spørgsmaal til mig, om jeg var enig med ham i snarest at søge det i Lovforslaget foreslaede Jernbaneraad nedsat. Deri kan jeg være ganske enig med den ærede Ordfører. De Betænkeligheder, jeg i sin Tid havde med Hensyn til Jernbaneraadet, faldt ganske sammen med dem, den ærede Ordfører udtrykte. Jeg var noget ængstelig for, at Jernbaneraadet kunde blive en uberettiget Dækning for Administrationen og i visse Tilfælde maaske ogsaa for Rigsdagen. Naar Rigsdagen har ment at kunne se bort fra denne Betænkelighed og altsaa nu vil vedtage Oprettelsen af et saadant Jernbaneraad, gælder det selvfølgelig om at benytte Jernbaneraadet paa den bedst mulige Maade, og jeg mener, at det vil være af stor Betydning, at Jernbaneraadet straks er rede til at tage de Spørgsmaal af principiel Betydning op til Behandling, som maatte komme til at foreligge, og som allerede for en stor Del vil komme til at foreligge i Form af de Instruktioner, paa Grundlag af hvilke Loven skal føres ud i Livet. Det er da